Rok I. Zeszyt III.

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

miasta Katowic.

Marzec 1928.

Treść zeszytu III.

ZBIÓR STATUTÓW MIEJSCOWYCH.

(Podatki).

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC.
Redakcja i administracja: Miejski Urząd Statystyczny.

Druk: Śląskie Zakłady Graf. i Wyd. „Polonia“ S. A., Katowice.

Od redakcji.

Należy w poprzednich zeszytach poprawić wzgl. uzupełnić:

a) Zastępcą rozjemcy w okręgu V (str. 33) jest radca miejski Jesionek.

b) Decernentem ruchu targowego jest radca miejski Schmiegel (str. 44).

c) Pan radny Rybicki zmarł. Należy wykreślić nazwisko jego w składzie osobowym Komisarycznej Rady Miejskiej i we wszystkich Komisjach.

d) W skład osobowy Komisarycznej Rady Miejskiej wchodzi na miejscę Dr. Wendta radny Adaschkiewitz.

e) W skład osobowy Deputacji Szkolnej (zeszyt II strona IV w dodatku) i Kuratorjum szkół średnich ogólnokształcących (str. VI) wchodzi na miejsce N. N. radny Adaschkiewitz.

ZBIÓR

STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych uchwał gminnych, regulaminów miejskich, najważniejszych rozporządzeń władz i t. d.
- obowiązujących na obszarze miasta Katowic. -

CZĘŚĆ III.

PODATKI.

KATOWICE 1928.
NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC.

Druk: Śląskie Zakłady Graf. i Wyd. „Polonia" S. A., Katowice.

TREŚĆ.

PODATKI.

Strona

III. PODATKI.

1) Ordynacja podatku budynkowego na miasto Katowice.

Na podstawie uchwały posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 29. IX. 1924 r. wydaje się w myśl artykułu 4, 47, 52, 55, 56 i 57 ustawy dotyczącej tymczasowego uregulowania finansów komunalnych w Województwie Śląskiem z dnia 14. IV. 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) następującą ordynację podatkową:

§ 1.

Od wszystkich w obrębie miasta Katowic położonych i zabudowanych gruntów, o ile według § 2 tej ordynacji nie przysługuje im zwolnienie od podatku, będzie pobierany samoistny podatek gminny.

§ 2.

Od tego podatku są zwolnione:

1. Wszystkie należące do Państwa, Województwa, powiatów, gmin albo wszelakich innych związków komunalnych nieruchomości i budynki, o ile są przeznaczone do publicznej służby wzgl. użytku.

2. Wszelkie wyłącznie do nauki publicznej służące budynki.

3. Wszelakie budynki, które są poświęcone pośrednio albo bezpośrednio publicznemu nabożeństwu.

4. Domy dla ubogich, sierót, szpitale publiczne i inne zakłady dobroczynnościowe, o ile się ich nie utrzymuje w celach mających przynieść korzyści materjalne.

5. Nieruchomości i budynki, które należą do obcego państwa, o ile od tej obcej państwowości doznaje się wzajemności.

6. Nowo wybudowane budynki, oraz nad- i przybudowy do budynków, które służą do celów mieszkaniowych wzgl. procederowych. Jako nowo postawiony budynek uważa się taki, który po 1 stycznia 1924 r. oddano do użycia albo do wynajęcia.

Jeżeli po tym dniu do stojącego już budynku jakąś część nadbudowano lub przybudowano, wtedy pozostaje ta część budynku wolna od podatku. Zwolnienie od podatku ustala się w ten sposób, że od podatku, którzyby przypadał na całą nieruchomość potrąca się taką stawkę procentową, która przedstawiała stosunek wartości tej nad- albo przybudowy do ogólnej wartości całego budynku.

§ 3.

Za podstawę do opodatkowania przyjmuje się zwyczajną wartość zabudowanych, podlegających opodatkowaniu nieruchomości. Przy obliczeniu wartości liczy się napoczęty tysiąc jako pełny. Podatek od zabudowań pobiera się po ustanowionej na każdy rok podatkowy przez uchwałę gminy i ogłoszonej w uzualny sposób stawce od każdego tysiąca złotych mającej się ustalić wartości pojedyńczych nieruchomości.

Ustalenie wartości następuje w rocznych okresach wymiarowych, przed albo przy ich rozpoczynaniu się.

Zobowiązywani do opłaty podatnicy zostaną o wysokości należącego zapłacić podatku osobnem pismem powiadomieni.

§ 4.

Każdy właściciel nieruchomości jest zobowiązany do udzielania wyjaśnień na wystosowane do niego przez Magistrat zapytanie co do pewnych dla opodatkowania ważnych faktów w określonym terminie.

§ 5.

Każdy właściciel nieruchomości winien Magistratowi za przedłożeniem dotyczących dokumentów albo innych dowodów w przeciągu 4 tygodni po nastaniu zmiany donieść:

1. Jeżeli w posiadaniu nieruchomości nastąpiła zmiana.
2. Jeżeli w substancji objektu podatkowego nastąpiła zmiana.

§ 6.

Zobowiązywania, które w § 4 i 5 są nałożone na właściciela nieruchomości, rozciągają się w ten sam sposób na ich prawnych zastępców (opiekunów, pielęgniarzy, kierowników korporacji, Towarzystw akcyjnych i t. d.) oraz na osoby posiadające od właściiceli upoważnienie do zarządu danej nieruchomości.

§ 7.

Na wypadek zmiany własności następuje przepisanie podatku wzgl. obniżenie lub podwyższenie z powodu wymienio-

nej w § 5 pod 2 zmiany od dnia pierwszego następującego po tej zmianie miesiąca, wzgl. od pierwszego następującego po doniesieniu miesiąca, jeżeli ta pociąga za sobą obniżenie podatku.

§ 8.

Za podatek gminny odpowiada właściciel obowiązującej do opłaty podatku nieruchomości. Kilku współwłaścicieli tej samej nieruchomości, odpowiadają jako dłużnicy wspólni.

W wypadku przelania posiadania nieruchomości odpowiada poprzedni właciciel, obok nowego właściciela tak długo za podatek, aż przepisane w § 5 doniesienie zostanie uskutecznione.

§ 9.

Wymierzone budynkowe kwoty podatkowe mogą w pojedyńczych wypadkach być przez Magistrat zupełnie lub częściowo umorzone, jeżeli ich przymusowe ściągnięcie zagroziłoby zobowiązanych podatników w ich egzystencji gospodarczej, albo jeżeliby postępowanie w sprawie przymusowego ściągnięcia było przypuszczalnie bez skutku.

§ 10.

Podatek należy zapłacić w dwóch półrocznych ratach a to pierwszą połowę w czasie od 15 kwietnia do 15 maja a drugą połowę w czasie od 15 października do 15 listopada bieżącego roku podatkowego.

§ 11.

Kto przepisanego po myśli §§ 5—6 wyjaśnienia lub doniesienia nie udzieli na czas i w przepisanej formie, ten zostanie, o ile według obowiązujących ustaw nie podpada wyższej karze (§§ 52—57), karany grzywną do 350,— złotych.

§ 12.

Niniejsza ordynacja podatkowa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem znosi się dawniejsze ordynacje o podatku gruntowym.

Katowice, dnia 30 września 1924 r.

Magistrat:

(L. S.) Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 oraz 29 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) nie naruszając w niem postanowień art. 3 ustawy z 15 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) w przedmiocie rozszerzenia granic powiatu miejskiego Katowice z tem, że

1) statut niniejszy obowiązuje w mieście Katowicach na obszarze, stanowiącym przed 15 października 1924 r. obszar gminy Katowice, że

2) w § 1 ordynacji skreśla się wyrazy: „i zabudowanych gruntów“ — wstawia się natomiast: „budynków”;

3) w § 10 statutu skreśla się wyrazy: „15 kwietnia do 15 maja“ wstawia się natomiast: „15 marca do 15 kwietnia”.

Katowice, dnia 7 listopada 1924 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

Żurawski.

DODATEK

do ordynacji o podatku budynkowym na miasto Katowice z dnia 30 września 1924 r.

Na mocy artykułów 1 i 3 ustawy z dnia 15 lipca 1924 r. dot. rozszerzenia granic powiatu miejskiego Katowice (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) ustanawia się do ordynacji o podatku budynkowym na miasto Katowice z dniem 30 września 1924 r. następujący dodatek:

§ 1.

Ważność ordynacji o podatku budynkowym miasta Katowic zostaje stosownie do § 1 ustawy z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) rozszerzona na włączone do powiatu miejskiego Katowice gminy wiejskie Bogucice, Załęże, Brynów, Ligota Pszczyńska i Dąb.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r. Z tym samym dniem tracą we wspomnianych gminach

wiejskich obowiązujące tam dotychczas ordynacje o podatku budynkowym swoją prawomocność.

Katowice, dnia 3 lutego 1925 r.

Magistrat:

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 i 29 ustawy z 14 kwietnia 1924 (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47).

Katowice, dnia 9 marca 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

podp. Bilski, przewodniczący.

2) Ordynacja w przedmiocie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

Na podstawie uchwały posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 29 IX. 1924 r. wydaje się w myśl art. 12 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) następujący statut podatkowy:

§ 1.

W razie przeniesienia własności na nieruchomościach oraz uprawnień, których dotyczą postanowienia prawa cywilnego odnoszące się do nieruchomości, pobierać się będzie podatek od przyrostu wartości nieruchomości na rzecz miasta Katowic, według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Za przyrost wartości uważa się różnicę między ceną kupna a ceną sprzedaży.

W razie niemożności stwierdzenia ceny, wstępuje w jej miejsce pospolita wartość nieruchomości w czasie prawonabycia wzgl. prawozbycia.

§ 3.

Podatku nie pobiera się:

1) od kooperatyw i spółdzielni mieszkaniowych wzgl. budowlanych oraz nowych budowli wznoszonych po dniu 1 stycznia 1924 r. przez prywatne osoby;

2) przy transakcjach związanych z parcelacją obszarów należących do wielkiej własności ziemskiej, o ile są przeprowadzane przez Urząd Ziemski lub przedsiębiorstwa osadnicze o charakterze użyteczności publicznej;

3) przy przeniesieniu własności wskutek czynności na wypadek śmierci jak i umowy jednostronnie obowiązującej (nieodpłatnej) o ile nie przyszła do skutku celem obejścia powinności płacenia podatku;

4) przy sprzedaży nieruchomości celem rozdziału spadku między współdziedziców;

5) przy aktach prawnych przedsiębranych celem utworzenia zmiany względnie zniesienia małżeńskiej wspólności majątkowej;

6) przy przeniesieniu własności nieruchomości na krewnych w linji prostej względnie zrównanej z nimi, o ile nie zachodzi podejrzenie obejścia obowiązku płacenia podatków (przy adoptacji);

7) przy transakcjach powziętych celem rozdziału wspólnej własności kilku osób na tej samej nieruchomości;

8) przy zmianach gruntu celem komasacji.

§ 4.

Podatek wynosi 10% przyrostu wartości, obliczonego w złocie.

§ 5.

Do uiszczenia podatku zobowiązany jest prawozbywca i prawonabywca solidarnie.

Kilku współobowiązanych odpowiada za uiszczenie podatku solidarnie. Przy kilkakrotnej sprzedaży bez przewłaszczenia odpowiada ostatni nabywca za podatek od przyrostu wartości w wysokości różnicy między ceną kupna zapisaną w księdze gruntowej a wartością z dnia nabycia przezeń.

§ 6.

Zobowiązani do płacenia podatku winni w przeciągu dwóch tygodni od czynności prawnej przedsięwziętej celem

przeniesienia własności a podlegającej podatkowi donieść o tejże Magistratowi a na żądanie tejże władzy złożyć oświadczenie co do dat ważnych dla wymiaru przy równoczesnym przedłożeniu odpowiednich dowodów.

§ 7.

Podatek wymierza Magistrat, który należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym doręczonym obowiązanemu.

§ 8.

Podatek jest płatny w terminie dwóch tygodni od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego w Głównej Kasie Miejskiej.

§ 9.

Osoby działające wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną karze do 350 złotych, o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 10.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 lipca 1924 r.

Katowice, dnia 30 września 1924 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 12 oraz 29 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) z tem, że

1) brzmienie § 4 statutu, podatek wynosi 10% przyrostu wartości, obliczonego w złocie — skreśla się, w miejsce zaś tego wstawia się co następuje:

Podatek wynosi o ile przeniesienie własności nastąpiło:

1.	w ciągu	1	roku	od	nabycia	10%
2.	„	3	lat	„	„	9%
3.	„	6	„	„	„	8%
4.	„	9	„	„	„	6%
5.	„	12	„	„	„	4%
6.	„	15	„	„	„	3%
7.	„	18	„	„	„	2%

8. „ 20 i ponad 20 lat od nabycia 1% przyrostu wartości, obliczonego w złocie. Ponad 20 lat może nastąpić uwolnienie od podatku, jeżeli przyrost wartości nie przekracza 50%.

Obliczenie wartości w złocie następuje w sposób podany w § 11 rozporządzenia II Wojewody Śląskiego z dnia 17. VI. 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 14).

2) statut niniejszy obowiązuje, nie naruszając postanowień art. 3. ustawy z dnia 15 lipca 1924 roku w przedmiocie rozszerzenia granic powiatu miejskiego Katowice (Dz. Ust. Śl. Nr. 18, poz. 76) w mieście Katowicach, na obszarze, który przed 15 października 1924 r. stanowił obszar miasta Katowice.

Katowice, dnia 28 października 1924 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

(—) w z. Żurawski.

DODATEK I.

do ordynacji w przedmiocie pobierania podatku gminnego od przyrostu wartości nieruchomości w obwodzie miasta Katowic

z dnia 30 września 1924 r.

Na zasadzie art. 1 i 3 ustawy z dnia 15 lipca 1924 r. w sprawie rozszerzenia obwodu miasta Katowic (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) wydaje się następujący dodatek do ordynacji w przedmiocie pobierania podatku od przyrostu wartości nieruchomości w obwodzie miasta Katowic z dnia 30 września 1924.

§ 1.

Prawomocność wyżej wymienionej ordynacji miasta Katowic w przedmiocie pobierania podatku od przyrostu wartości nieruchomości rozszerza się niniejszem na wcielone do miasta Katowic na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) gminy: Bogucice, Brynów, Dąb, Ligota Pszczyńska i Załęże.

§ 2.

Dodatek ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem tracą swoją moc obowiązującą wydane w wy-

mienionych gminach wiejskich ordynacji dot. tego samego przedmiotu.

Katowice, dnia 6 kwietnia 1925 r.

Magistrat:
Leu. Golla.

„Zatwierdza się na podstawie art. 1, 12 i 29 ustawy z 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47)".

Katowice, dnia 12 maja 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

DODATEK

do ordynacji w przedmiocie pobierania podatku od przyrostu wartości nieruchomości w obwodzie miasta Katowic

z dnia 30. IX. 1924 r.

Na podstawie ordynacji Wojewody Śląskiego z dnia 16 kwietnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 14) dotyczy zmiany ordynacji II. Wojewody Śląskiego z dnia 7 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 14, poz. 56) zarządza się co następuje:

§ 1.

W §-ie 3 ordynacji o pobieraniu podatku od przyrostu wartości nieruchomości w obwodzie miasta Katowic z dnia 30 września 1924 r. w ustępie I po punkcie 8 o brzmieniu: „przy zmianach gruntów celem Komasacji" dodaje się następujący nowy punkt:

„9. na podstawie decyzji Wojewody Śląskiego przy transakcjach zwolnionych przez Ministra Skarbu od państwowego podatku od przeniesienia własności nieruchomości w całości lub w części.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 21 maja 1926 r.

Magistrat:
(—) Dr. Górnik. Golla.

3) Ordynacja

w przedmiocie poboru podatku komunalnego od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków lub przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych na miasto Katowice.

Na podstawie uchwały posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 29 września 1924 r. wydaje się w myśl art. 18 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. IV. 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) następującą ordynację podatkową:

§ 1.

Uzyskanie zezwolenia na stałe uruchomienie gospody, szynku i drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu i wyrobów wódczanych podlega podatkowi według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie nowej gospody szynku (wzgl. drobnej sprzedaży) o ile przedsiębiorstwo zaliczonem jest:

a) do	I.	kategorji	podatku przemysłowego	5 000 zł.
b) „	II.	„	„ „	4 000 zł.
c) „	III.	„	„ „	2 000 zł.
d) „	IV.	„	„ „	1 500 zł.

Przy koncesjach na sprzedaż trunków alkoholowych w zapieczętowanych butelkach pobiera się tylko 10% stawek powyższych.

§ 3.

W razie przejęcia istniejącego już przedsiębiorstwa przez innego przedsiębiorcę podatek wynosi 50% tej stawki podatkowej, którąby przy zezwoleniu na uruchomienie nowego przedsiębiorstwa wymierzyć należało.

§ 4.

Zezwolenie na rozszerzenie jednego z przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega podatkowi w wysokości 50% stawek, ustalonych w § 2.

§ 5.

Przy udzieleniu zezwolenia zastępcy lub pełnomocnikowi osoby prawnej, oblicza się podatek według danych odnoszących się do osoby fizycznej.

§ 6.

Podatku nie pobiera się w wypadku, gdy zezwolenie na dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa bezpośrednio otrzymuje wdowa po dotychczasowym koncesjonarjuszu w rozmiarach, w jakich tenże posiadał zezwolenie.

§ 7.

Częściowe lub całkowite zwolnienie od podatku może nastąpić w wypadkach gdy:

1. zezwolenie na prowadzenie gospody lub szynku ogranicza się na wyszynk trunków bezalkoholowych,
2. zostanie udowodnionem, że dane przedsiębiorstwo prowadzonem będzie na rachunek związków samorządowych dobroczynnych lub ogółowi użytecznych, a zysk przeznacza się na cele dobroczynne i użytku publicznego.

O ile koncesjonarjuszowi uwolnionemu od podatku po myśli ustępu 1 cyfra 1, udziela się zezwolenia na wyszynk trunków alkoholowych, to takie zezwolenie opodatkowane będzie jako nowe, według postanowień § 2-go.

§ 8.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat, który może zażądać od płatnika udzielenia wyjaśnień co do danych, koniecznych dla wymiaru podatku.

O wymiarze płatnika uwiadamia się nakazem płatniczym.

Podatek należy uiścić w Głównej Kasie Miejskiej w ciągu 14 dni po wręczeniu nakazu płatniczego.

§ 9.

Odwołanie przeciw wymiarowi należy wnieść piśmiennie do Magistratu w ciągu 4 tygodni po doręczeniu orzeczenia o wymiarze.

Nad odwołaniem rozstrzyga Magistrat, przeciwko którego uchwale przysługuje płatnikowi prawo wniesienia skargi w drodze postępowania administracyjnego w czasokresie 14 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji.

§ 10.

Działający wbrew niniejszym przepisom ulegną grzywnie do 350 zł. o ile według obowiązujących ustaw nie podpadają wyższemu wymiarowi kary.

§ 11.

Ordynacja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1924 roku.

Katowice, dnia 30 września 1924 r.

Magistrat:

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 18, 29, 31 i 32 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) nie naruszając w niczem postanowień art. 3. ustawy z 15 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18), w przedmiocie rozszerzenia granic powiatu miejskiego Katowice z tem, że

1. statut niniejszy obowiązuje w mieście Katowicach na obszarze stanowiącym przed 15 października 1924 r. obszar gminy Katowice,
2. w § 11 statutu skreśla się wyrazy: „1 lipca 1924“ — wstawia się natomiast słowa: „jej ogłoszenia“.

Katowice, dnia 11 listopada 1924 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

(—) Żurawski.
Przewodniczący.

DODATEK I.

do ordynacji dot. pobierania podatku gminnego od uzyskania zezwolenia do stałego prowadzenia przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskiego wyszynku lub drobnej sprzedaży napojów alkoholowych i spirytusu albo do wyrabiania napojów alkoholowych w obwodzie miasta Katowic

z dnia 30 września 1924 r.

Na zasadzie art. 1 i 3 ustawy z dnia 15 lipca 1924 w sprawie rozszerzenia obwodu miasta Katowic (Dz. Ust. Śl. Nr. 18)

wydaje się następujący dodatek do ordynacji dot. pobierania podatku od koncesji gospodnio-szynkarskich w obwodzie miasta Katowic z dnia 30 września 1924 r.

§ 1.

Prawomocność wyżej wymienionej ordynacji miasta Katowic dot. pobierania podatku od koncesji gospodnio-szynkarskich rozszerza się niniejszem na wcielone do miasta Katowic na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18), gminy Bogucice, Załęże, Dąb, Brynów i Ligota Pszczyńska.

§ 2.

Dodatek ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem tracą swoją moc obowiązującą wydane w wymienionych gminach wiejskich ordynacje dot. tego samego przedmiotu.

Katowice, dnia 3 lutego 1925 r.

Magistrat:

Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 18 i 29 ustawy z 14 kwietnia 1924 (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) z tem, że w § 2 tegoż „Dodatku" pierwsze zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

Niniejszy „Dodatek" wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1925 r."

Katowice, dnia 9 marca 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka:

(—) Bilski,
Przewodniczący.

---

4) Statut
do regulaminu o pobieraniu podatku od zabaw w obwodzie miasta Katowic.

Na mocy art. 16, 47, 52, 55, 56 i 57 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) oraz uchwały Zgromadzenia Rady Miejskiej z dnia 30. IX. 1924 r. ustanawia się następujący podatek według zasad niniejszego statutu.

§ 1.

Zakres obowiązku podatkowego.

Odbywające się w mieście Katowicach zabawy podlegają podatkowi gminnemu według postanowień niniejszej ordynacji:

1. jeżeli są publiczne,
2. jeżeli nie są wprawdzie publicznemi ale są urządzone,
   a) przez stowarzyszenia albo towarzystwa, któreby nawet według statutów miały inne cele jak urządzanie zabaw,
   b) przez pojedyńcze osoby za pobraniem kosztów albo części kosztów od uczestników,
   c) przez więcej osób, nawet jeżeli te osoby nie zeszły się dla urządzenia zabawy,
3. wszystkie niepubliczne zabawy, jeżeli są urządzane w lokalu koncesjonowanym.

§ 2.

Za zabawy podlegające podatkowi w myśl poprzedniego postanowienia uważa się:

1. Zabawy taneczne, bale maskowe, uroczystości kostjumowe.

2. Przedstawienia teatralne, produkowanie żywych obrazów, przedstawienia uroczyste, produkowanie sztuki tanecznej.

3. Koncerty i inne produkcje muzyczne i ze śpiewem.

4. Występy z deklamacjami, recytowanie, oraz produkcje z występami muzycznemi lub śpiewem, jeżeli wykonywane są dla celów zarobkowych albo z opłaconemi siłami.

5. Zabawy ze śpiewem tingel-tangel i podobne produkcje.

6. Produkcje z deklamacjami albo muzyczne oraz tańce w kabaretach, salonach i barach, albo w innych pomieszczeniach służących luksusowi.

7. Pokazywanie świetlanych obrazów, żywych fotografji, (kinematografy, biografy itp.) obrazów cieniowych i podobnych.

8. Przedstawienia cyrkowe.

9. Przedstawienia variete-teatrów i teatrów osobliwości, produkcje gimnastyków, ekwilibrystów, tancerzy na linie, tancerzy, tancerek, kuklarzy, czarodziejów, hypnotyzerów, odgadujących myśli, brzuchomówców, przedstawienia przez ludzi obcych ras, oraz anormalnych ludzi i zwierząt.

10. Utrzymywanie bud do jazdy, bud do strzelania, ciskania bud do gry w kostki, kół szczęścia, karuzeli, huśtawek, kolei ruchomej, teatru marjonetek i małp, bud z pokazami, panoram, gabinetów z woskowemi figurami, menażerji i urządzeń do wypróbowania fizycznej siły i zręczności, oraz wszelkich innych urządzeń, jakie się na jarmarkach i kiermaszach trafiają.

11. Utrzymywanie mechanicznych mówiących i muzycznych automatów wszelkiego rodzaju, automatów służących do zabawiania i maszyn do elektryzowania.

12. Produkcje na instrumencie muzycznem w winiarniach, kawiarniach, restauracjach, gospodach, wyszynkach, publicznych lokalach do zabaw, budach lub namiotach.

13. Produkcje sportowe.

14. Ubieganie się o zakład lub o nagrodę w strzelaniu, w grze w kręgle, w pasowaniu się, gimnastykowaniu, w grze w nożną piłkę, w grze na bilardzie oraz wszelkie inne ubieganie się o zakład lub o nagrodę, fajerwerki i wznoszenie się balonów i latawców o ile pobierane jest wstępne, te ostatnie wtedy tylko, jeżeli są one produkcjami dla zaspokojenia chęci widoku.

Uznanie zabawy w myśl niniejszej ordynacji podatkowej nie jest przez to wykluczonem, że służy ona jednocześnie jeszcze celom zbudowania, pouczania lub innym celom nie uważanym za zabawy, lub że przedsiębiorca nie ma zamiaru urządzenia zabawy.

§ 3.

Podatkowi nie podlegają:

1. Urządzenia, które służą jedynie nauce w uczelniach publicznych lub koncesjonowanych lub dawane są za zezwoleniem władzy szkolnej wyłącznie dla uczniów takich zakładów i członków ich rodzin, oraz kursa uniwersytetów ludowych.

2. Urządzenia których dochód użytym będzie na wyłączi bezpośrednio podane cele dobroczynne, o ile nie są połączone z tem zabawy taneczne.

3. Urządzenia, które służą jedynie pielęgnowaniu młodzieży. Zwolnienie nie nstepuje przy zarobkowych urządzeniach tego rodzaju oraz takich, które połączone są z totalizatorem, zakładami lub tańcem.

4. Urządzenia pojedyńczych osób w prywatnych pomieszkaniach, jeżeli nie pobiera się za to ani zapłaty, ani też nie

wydaje się za zapłatą potraw lub napoi. Lokale stowarzyszeń nie są uważane za prywatne pomieszkania.

5. Pokazywanie obrazów świetlanych i cieniowych, teatrów z lalkami i marjonetek, przedstawienia teatralne, balety i koncerty i inne produkcje muzyczne i ze śpiewem, wykłady, odczyty, deklamacje, recytowanie, produkcje sztuki tanecznej, podejmowane, utrzymywane lub wydatnio popierane przez Województwo w publicznem interesie, oraz urządzenia, które podejmowane są bez zamiaru osiągnięcia zysku, wyłącznie w celu pielęgnowania sztuki lub oświaty ludowej i przez Województwo uznane są wyraźnie za powszechnie użyteczne.

6. Przedstawienia amatorskie (teatry ludowe).

§ 4.

Pobieranie podatku odbywa się w formie podatku kartkowego (§ 6) o ile dostęp dla uczestników uzależnionym jest od wykupienia albo przedłożenia karty wstępu albo innych wykazów (programów, bonów itd.) lub jeżeli warunki te nie zachodzą, jeżeli urządzenie jest dostępne bez żadnego wykazu w formie podatku ryczałtowego (§ 7).

Przy wyszczególnionych w § 2 cyfra 5 zabawach pobiera się tylko podatek ryczałtowy.

Jako uczestnicy uważani są wszyscy obecni, z wyjątkiem osób zatrudnionych w wykonaniu swego zarobku. Przy urządzeniach sportowych nie uważa się za uczestnika tego, kto sam sportowo występuje.

Powyższe przepisy o podatku kartkowym i ryczałtowym nie stosuje się do urządzeń o wysokiej wartości artystycznej. Stosuje się do nich osobne przepisy dla urządzeń o wysokiej wartości artystycznej pod C.

A. Podatek kartkowy.

§ 5.

Dla ustanowienia i pobierania podatku kartkowego obowiązują następujące przepisy:

Podatek kartkowy wynosi od każdej karty wstępu lub wydanej w jej miejsce legitymacji na wszystkie urządzenia wymienione w § 2 z wyjątkiem urządzeń, wymienionych w § 2 cyfra 5, 6 i 13 (p. też § 4 ust. 2).

a) na zabawy taneczne, uroczystości z maskami lub kostjumami, bale maskowe lub kostjumowe, bazary itd. przy zapłacie wstępu 40% od wstępnego. Jeżeli zabawa taneczna odbywa się w kółku nie zamkniętym wtedy podnoszą się stawki podatkowe o 100%.

b) za wszystkie inne przedstawienia 40% od wstępnego.

c) od zawodów i popisów, urządzanych przez towarzystwa sportowe i gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna zarząd gminny, podatek nie może przekraczać 10% wstępu.

Do przedstawień teatralnych i występów o wyższej wartości artystycznej, oraz do przedstawień utworów i filmów krajowych zastosuje Magistrat odpowiednie ulgowe stawki podatkowe.

2. Podatek oblicza się według podanej na karcie ceny nawet wtedy, jeżeli karta rzeczywiście poniżej ceny oddaną została. Obliczony być musi według faktycznej opłaty, jeżeli takowa jest wyższą aniżeli podana na karcie.

Jako opłatę uważa się całkowite wynagrodzenie, jakiego się żąda za dopuszczenie na urządzenie. Do tego należy także opłata za przechowanie garderoby, jakoteż za katalogi lub programy, jeżeli uczestników się nie dopuszcza na urządzenia bez oddania jakichś sztuk garderoby lub zakupna katalogu albo programu. Jeżeli oprócz tej opłaty wstępnego żąda się pod pewnemi warunkami lub na pewne cele jeszcze osobnej dopłaty, lub jeżeli jej stwierdzić nie można kwotę w wysokości 1 złotego, chyba że osobna dopłata wpływa trzeciej osobie na uznane przez Województwo cele powszechnie pożyteczne.

Bezpłatnie wydane karty pozostaną na wniosek nieuwzględnione, jeżeli jako takie zostały oznaczone a ich bezpłatne wydanie udowodni się z bliższego określenia urzędu podatkowego. Wolnych kart wydać można tylko w ilości oznaczonej przez urząd podatkowy.

3. Za karty wydane pojedyńcze lub, które upoważniają do uczestniczenia w pewnej ilości czasowo oddzielnych urządzeń (karty abonamentowe, stałe, czasowe, tuzinowe i inne) obliczyć należy podatek na podstawie ceny odnośnych kart pojedyńczych według ilości zapewnionych urządzeń. Jeżeli ta liczba nie jest oznaczona, wtenczas podatek oblicza się według ceny łącznej karty.

Za karty upoważniające więcej osób do wstępu, oblicza się podatek według ich liczby. Jeżeli liczba nie jest oznaczona (karty familijne i inne) przyjmuje się ją na pięć osób, jako podstawę wziąć trzeba cenę odnośnej karty pojedyńczej. Za karty dokładkowe oblicza się karty osobno.

4. Każdy dowód wstępu zawierać musi oznaczenie urządzenia lub urządzającego, dzień i miejsce urządzenia, liczbę

osób, której udziela się wstępu, jeżeli dowód ważnym ma być dla więcej osób, wreszcie cenę i kwotę podatku osobno.

Dowody wstępu muszą być kolejno numerowane.

5. Dowody wstępu należy przed ich użyciem przedłożyć Magistratowi do ostemplowania.

Przedsiębiorca dozwolić może udziału w urządzeniu tylko za okazaniem i pozbawieniem wartości kart ostemplowanych. Pozbawone wartości karty pozostawić trzeba uczestnikom, by ci takowe delegatom urzędu podatkowego na żądanie przedłożyć mogli.

Magistrat nakazać może każdego czasu wyłączne stosowanie kart urzędownie sporządzonych, które przedsiębiorca zabawy pobierze za zwrotem kosztów.

6. Urządzający jest zobowiązany prowadzić codziennie kolejny spis wydanych płatnych i bepłatnych kart wstępu według przepisanego przez Magistrat wzoru. Spis ten może Magistrat każdego czasu zbadać przez wglądnięcie do ksiąg handlowych. Obowiązany do podatku winien udzielić wszelkiej informacji jakiej Magistrat celem ustanowienia kontroli podatku zażąda.

Magistrat ma prawo dla kontroli właściwego wpływu podatku wglądnąć do ksiąg i wszelkich innych pokładek urządzenia, jakie są odpowiednie dla zabezpieczenia roszczenia podatkowego.

7. Jeżeli ze spisu nie da się stwierdzić liczby i rodzaju wydanych kart wstępu, to podatek oblicza się na podstawie wszystkich istniejących miejsc.

8. Jeżeli obecność na przedstawieniu nie jest dla wszystkich uczestników zależną od obowiązku wykupienia wykazu wstępu, to obok podatku kartkowego zastosowuje się podatek ryczałtowy.

Magistrat jest uprawniony zażądać przy przedstawieniach podlegających obowiązkowi podatku kartkowego uprzedniego zapłacenia podatku w stosownej wysokości.

9. Kwota podatkowa jest płatną z upływem 3 dni roboczych po zakomunikowaniu jej płatnikowi.

§ 6.

Przy urządzeniach oznaczonych w § 2 cyfra 2, 3 i 4 których przeważa charakter artystyczny i ludowo kształcący, może urząd podatkowy udzielić zniżki aż do połowy podatku, chyba że podczas urządzenia wydane będą potrawy i napoje za zapłatą lub dozwolone będzie palenie.

B. Podatek ryczałtowy.

§ 7.

Dla ustanowienia i pobierania podatku ryczałtowego obowiązują następujące przepisy:

Jeżeli uczestnicy urządzenia zapłacić muszą wstępne, natomiast karty wstępu nie są wydawane lub jeżeli wstępne nie jest wyższe niż 25 gr., wtenczas może urząd podatkowy ustanowić podatek na piętnaście od sta ogólnego dochodu zwykłego.

Przepis § 6 będzie zastosowany.

Urząd podatkowy może przedsiębiorcę zwolnić od szczegółowego wykazu wysokości zwykłego dochodu i umówić się z nim o kwotę podatkową.

Za zabawy poniżej wymienione pobiera się, jeżeli dostępne są dla wszystkich uczestników bez karty podlegającej obowiązkowi podatku kartkowego, w miejsce podatku kartkowego, a o ile pewnej części uczestników dozwolony jest wstęp bez takiej karty wstępu, obok podatku kartkowego, podatek ryczałtowy, mianowicie:

I. Za zabawy taneczne (należą do tego także uroczystości weselne z tańcami) pobiera się:

W pomieszkaniach z powierzchnią w metrach kwadratowych razem z galerjami, przyczem te ostatnie liczy się tylko z połową powierzchni.		Zwykłe zabawy taneczne na przeciąg udzielonego zezwolenia	Przy udziale zamaskowanych lub przebranych osób
a) do 100	mtr. kw.	10 zł	20 zł
b) od 101 do 200	„ „	15 zł	30 zł
c) od 201 do 300	„ „	20 zł	40 zł
d) od 301 do 400	„ „	30 zł	60 zł
e) od 401 i ponad	„ „	40 zł	80 zł

Jeżeli zabawa taneczna odbywa się w niezamkniętych towarzystwach, to stawki te podwyższają się o 100%.

II. Za przedstawienie teatralne, przedstawienia żywych obrazów, przedstawienia uroczyste, o ile według § 3 nie są wolne od podatku . . . . 5 zł.

III. Za koncerty w zamkniętych pomieszkaniach, recytacje, wieczory ze śpiewem i inne produkcje pojedyńczych lub kilku artystów, o ile według § 3, nie są wolne od podatku 15 zł.

IV. Za koncerty w ogrodach:

a) jeżeli odbywają się one tylko przed południem albo popołudniu lub wieczorem . . . . 5 zł.

b) jeżeli trwają one od południa aż przez cały wieczór ciągiem lub za podwójn. koncertami 10 zł.

V. Za występy śpiewackie lub deklamacje (tak zw. tingeltangel) dziennie . . . . 10 zł.

VI. Za zabawy w salonach do tańców, barach, kabaretach, lub innych służących luksusowi pomiesz. . . . 20 zł.

VII. Za przedstawienia świetlnych obrazów, żywych fotografji cieniowych i podobnych w dnie powszednie za dzień, o ile pomieszczenie dla widzów nie ma więcej niż 100 miejsc siedzących i stojących . . . . 3 zł.

Za każde dalsze 50 napoczętych miejsc więcej . . 2 zł.

W niedzielę i święta urzędowe, we święta Trzech Króli, Matki Boskiej Gromnicznej, Bożego Ciała, Piotra i Pawła i Wszystkich Świętych, stawki te podwaja się.

VIII. Za urządzenie po jednym przedstawieniu cyrkowem w pomieszczeniach:

a) do 400 mtr. kw. powierzchni . . . . . . 20 zł.

b) powyżej 400 do 600 m. k. powierzchni . . 40 zł.

c) powyżej 600 do 1000 m. k. powierzchni . . 60 zł.

d) powyżej 1000 m. k. . . . . 80 zł.

Przy obliczeniu powierzchni wchodzi w rachubę tylko powierzchnia miejsca dla publiczności.

IX. Za przedstawienia specjalności i teatrzyku rozmaitości, za przedstawienia gimnastyczne, ekwilibrystów, linoskoczków, tancerzy, tancerek, kuklarzy, czarodziejków, hypnotyzerów, odgadujących myśli, brzuchomówców, za pokazywanie ludzi obcych ras, oraz anormalnych ludzi i zwierząt:

a) pod otwartym niebem w namiotach lub własnych pomieszczeniach . . . . 5 zł.

b) pozatem . . . . 10 zł.

X. Za utrzymywanie budy do jazdy konnej, od każdego koła-szczęścia i inne osobne gry szczęścia od teatru marjonetek i małp, budy z pokazami, panoramy, gabinety z woskowemi figurami, menażerji, przyrządu dla wypróbowania siły cielesnej i zręczności, orez innego przedsięwzięcia odbywającego się na jarmarkach i kiermaszach dziennie . . 5 zł.

Od strzelnic utrzymywanych przy 1 do 3 strzelców 3 zł.

Od każdej dalszej strzelby . . . . 1 zł.

Od budy do rzucania kostkami za każdy kubek . 2 zł.

Za utrzymywanie karuseli, huśtawskiego toru łódkami poruszanych:

a) siłą ludzką dziennie . . . . 3 zł.
b) siłą zwierzęcą dziennie . . . . 5 zł.
c) siłą motorową dziennie . . . . 10 zł.
d) siłą jedna huśtawka, za każdą łódkę . . . 0,50 gr.

XI. Za utrzymanie mechanicznych automatów mówiących i muzycznych, z wyjątkiem orkiestrjonu automatów, służących do zabawiania i maszyn do elektryzowania na miesiąc 5 zł.

Za utrzymanie orkiestrjonu . . . „ 10 zł.

XII. Za urządzenie zabaw tak zwanych muzycznych w winiarniach, kawiarniach, restauracjach, gospodach, szynkowniach i publicznych lokalach do zabaw, budach lub namiotach za każdego współdziałającego grajka dziennie . 3 zł.

Za zawodowe występy śpiewackie i muzyczne, które się wykonuje w sposób wędrowny na publicznych drogach, placach lub innych miejscach publicznych, w gospodach i szynkowniach, publicznych lokalach do zabaw, w budach, namiotach, jakoteż na podwórzach domów mieszkalnych, musi być uiszczony podatek, który wynosi:

przy jednym lub dwóch współdziałających . . 1,— zł.
przy trzech współdziałających . . . . . . 1,50 zł.
przy czterech lub pięciu współdziałających . . 2,— zł.
i przy każdym dalszym współdziałającym za jeden dzień po . . . . 0,50 zł.

Podlegające opłacie podatkowej występy wymienionej pod ustępem 2 muszą przez przedsiębiorców w urzędzie podatkowym być ogłoszone przed rozpoczęciem. Jeżeli przedsiębiorcy takich występów w jednym dniu uiścili już podatek w innej gminie wtedy uwolnieni są od dalszego podatku i z uiszczonego podatku muszą się wykazać.

Okolicznościowe występy śpiewackie i muzyczne na publicznych drogach, ulicach i placach, jako też na podwórzach domów mieszkalnych są wolne od podatku.

XIII. 1. Za urządzenie wyścigów i jazdy wyścigowej, gry w nagrodę lub zakłady w strzelaniu, gry w kręgle, mocowanie się, gimnastykowania, gry nożnej w piłkę, gry w bilardzie oraz wszelkiego rodzaju innych gier o nagrodę lub zakład, fajerwerki i puszczanie balonów i latawców 5 zł. (porównaj § 2 cyfra 13).

2. Jeżeli ten sam przedsiębiorca urządza kilka podlegających obowiązkowi podatkowemu zabaw w tem samem miejscu wzgl. w tem samym pomieszczeniu o tym samem czasie albo bezpośrednio po sobie, to wyższy podatek ryczałtowy mieści w sobie niższy.

Obowiązek pobierania ustanowionego według § 8 cyfry Ia (Ib) podatku kartkowego nie zostaje przez to postanowienie naruszony.

3. Podatek należy zapłacić przed rozpoczęciem się zabawy. Za nieprzygotowane wzgl. nieprzewidziane urządzenie zabaw, których poprzednio nie można było zameldować, musi być podatek uiszczony w najbliższym dniu roboczym.

Podatek miesięczny za wymienione pod cyfrą XI aparaty i automaty należy uiścić w ciągu pierwszych 3 dni miesiąca.

4. Jeżeli podane przy zgłoszeniu zabawy daty co do miejsca, trwania zabawy itd. nie zgadzają się, to należy o tem donieść Magistratowi w najbliższym dniu roboczym po dniu zabawy.

C. Osobne przepisy dla urządzeń stojących na wyżynie artystycznej.

§ 8.

Urządzenia, stojące na wyżynie artystycznej, których prowadzenie handlowe i kasowe odpowiada wymaganiom, jakie się zazwyczaj stawia przedsiębiorstwom po kupiecku prowadzonym, opodatkowane zostaną w wysokości 10 od sta od dochodu surowego (brutto).

O tem, czy rozchodzi się o stojące na wyżynie artystycznej urządzenie i czy przypuszczenie prawowitego prowadzenia handlowego i kasowego jest słusznem, **rozstrzyga Województwo lub upoważniona przezeń władza.**

D. Wspólne przepisy.

§ 9.

1. Każda zabawa, podlegająca według § 1 obowiązkowi podatkowemu od zabaw, musi być zameldowana najpóźniej poprzedniego dnia roboczego do godz. 1-szej w południe w określonym przez magistrat w miejscu służbowem pisemnie przez wręczenie wypełnionego formularza w 2 egzemplarzach, z których meldujący zatrzymuje jeden jako dowód zameldowania. Odnośne formularze wydaje się w wymienionym miejscu służbowem bezpłatnie.

Do zameldowania obowiązany jest zarówno przedsiębiorca jak i posiadacz pomieszczenia albo placu, w którym albo na którym ma się odbyć zabawa.

Obowiązani do podatku mają obowiązek udzielić bliższych wiadomości na żądanie organowi służbowemu o faktach miarodajnych dla oszacowania podatku.

Przy nieprzewidzianych zabawach należy uskutecznić zameldowanie conajmniej w dniu roboczym następującym po dniu zabawy.

2. Oberżyści i właściciel sam nie powinni tolerować w swych pomieszczeniach odbycia się zabaw wymienionego w § 2 rodzaju oprócz w wypadku nieprzygotowanej względnie nieprzewidzianej zabawy, póki nie zostanie im przedłożone przy podlegających podatkowi kartkowemu zabawach poświadczenie zameldowania, przy zabawach opodatkowanych ryczałtowo kwit podatkowy albo wykaz zwolnienia od podatku.

3. Pełniącym służbę urzędnikom policji miejskiej i zaopatrzonym w legitymację miejskim urzędnikom winni urządzający zabawę oraz gospodarze lokalu i właściciele sal udzielić na życzenie wszelkiej odnośnej informacji i dozwolić wejść swobodnie do używanych pomieszczeń celem wykonania kontroli.

4. Za uiszczenie podatku odpowiada urządzający, a jeżeli celem odbycia zabawy zużyto ubikację lub jakiekolwiek inne miejsce niepubliczne, gospodarz wzgl. właściciel tychże z urządzającym jako dłużnicy solidarnie.

5. Zapłacone zgóry kwoty podatkowe zwraca się, jeżeli zostanie doświadczonem, że zabawa nie odbyła się i o tem w ciągu najbliższych 3 dni roboczych doniesiono, kwoty na podatek kartkowy zwraca się tylko za przedłożeniem nie sprzedanych kart wstępu.

§ 10.

Magistrat ma prawo dla uproszczenia sprawy zawierać z poszczególnemi osobami, obowiązanemi do podatku umowy co do obowiązku meldowania, terminu płacenia itd.

§ 11.

Celem uniknięcia niezwykłych surowości może magistrat w osobliwych poszczególnych wypadkach podatek zupełnie lub częściowo darować lub zwrócić.

§ 12.

Ściąganie podatku odbywa się w drodze przymusowego postępowania administracyjnego.

§ 13.

Sprzeciwy przeciwko pociągnięciu do podatku należy w ciągu 4 tygodniowego czasokresu wnieść do Magistratu. Te sprzeciwy rozstrzyga Magistrat.

Bieg czasokresu zaczyna się z pierwszym dniem po wezwaniu do płacenia.

§ 14.

Niniejsza ordynacja podatkowa nie narusza przepisów policyjnych dotyczących urządzenia publicznych zabaw.

§ 15.

Wykraczający przeciwko powyższym przepisom podlegają grzywnie do 350 zł o ile według zobowiązujących ustaw nie podpada on wyższej karze (§§ 52 i 57).

§ 16.

Powyższa ordynacja podatkowa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem gaśnie dotychczasowa ordynacja podatkowa z wszelkiemi dodatkami.

Katowice, dnia 30 września 1924 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 oraz 29 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47), nie naruszając postanowień art. 3 ustawy z dnia 15. VII. 1924 roku w przedmiocie rozszerzenia granic powiatu miejskiego Katowice (Dz. U. Śl. Nr. 18, poz. 76) z tem, że statut niniejszy obowiązuje w mieście Katowicach na obszarze, stanowiącym przed 15 października 1924 r. obszar miasta Katowic.

Katowice, dnia 24 października 1924 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

Żurawski.

I. DODATEK
do ordynacji podatkowej z dnia 30. 9. 1924 r. do pobierania podatku od zabaw na obszar miasta Katowic.

§ 1.

Ordynacja podatkowa z dn. 30. 9. 24. r. dot. pobierania podatku od zabaw na obszar miasta Katowic — zatwierdzona przez Radę Wojewódzką dnia 24 października 1924 r. — L. Wydz. Sm. 5594 — zostaje niniejszem rozszerzona na włączone do obszaru miasta Katowic na zasadzie ustawy z dnia 15. VII. 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 18), miejscowości Bogucice, Załęże, Dąb, Brynów i Ligota Pszczyńska. Równocześnie tracą obowiązujące w wymienionych miejscowościach odnośne ordynacje podatku od zabaw swoją moc prawną.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 4 lutego 1925 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 29 ustawy z 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) z tem, że § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1925 roku".

Katowice, dnia 9 marca 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Bilski, przewodniczący.

---

5) Statut
dotyczący pobierania podatku od afiszów i ogłoszeń w obwodzie gminy miasta Katowic.

Na mocy artykułu 15, 47, 52, 55, 56 i 57 (o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia b. r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) zaprowadza się następujący podatek według zasad niniejszego statutu.

§ 1.

Kto w obrębie gminy w swoim handlowym lub innym interesie umieszcza publicznie ogłoszenia sam lub przez kogo innego obowiązany jest do płacenia podatku gminnego.

Jako ogłoszenia uchodzą także napisy i doniesienia wszelkiego rodzaju, jeżeli one zastępują ogłoszenie lub do niego należą, ryciny, efekty świetlne, obrazy i figury plastyczne. Za ogłoszenia nie uchodzą gazety i czasopisma, które mają na celu nie tylko reklamę i dodatki do tego.

Jeżeli kilka, ich treścią różne ogłoszenia różnych osób lub stowarzyszeń załącza się zewnętrznie do jednego ogłoszenia, wtedy uważa się każde z nich jako osobne ogłoszenie.

Ogłoszenie uważa się jako publiczne, jeżeli jest przeznaczone na zwracanie na siebie uwagi pewnej nieokreślonej liczby osób.

Pod umieszczeniem rozumie się także rozdawanie, rozwożenie i roznoszenie.

§ 2.

Podatek wynosi:

a) przy ogłosz. zajmuj. przestrzeń	do 0,25	m kw.	3 zł.
b) „ „ „ „	do 0,50	„	6 zł.
c) „ „ „ „	do 0,75	„	10 zł.
d) „ „ „ „	do 1,00	„	15 zł.
e) „ „ „ „	nad 1,00	„	20 zł.

Figury plastyczne należy opłacać podług dopuszczonej według cyfry d stawki.

§ 3.

Wymienione w § 2 stawki podatkowe znajdują zastosowanie, jeżeli następuje równocześnie 2—10 ogłoszeń tego samego rodzaju. Podatek podwyższa się każdorazowo o 50% za każde rozpoczęte 30 sztuk, od ilości ponad 101 sztuk ogłoszeń począwszy za każde dalsze 50 sztuk.

§ 4.

Za ogłoszenia z drukiem kolorowem albo w kolorowem świetle dopłaca się dodatek w wysokości 50% do stawek, wymienionych w §§ 2 i 3.

§ 5.

Stopy podatkowe z §§ 2 do 4 obowiązują, jeżeli ogłoszenia mają być widoczne aż do 14 dni. Jeżeli miały być dłużej widoczne, wtedy pobiera się za czasokres aż do jednego miesiąca dodatek w wysokości 50 od sta, za czasokres aż do 3 miesięcy dodatek aż do 75 od sta, a za czasokres od 3 miesięcy aż do jednego roku dodatek aż do 100 od sta do wyżej podanych stóp.

§ 6.

Ogłoszenia teatralne, koncertów i podobnych przedstawień ze zmieniającym się programem, które mają być widoczne mniej jak 14 dni opodatkowuje się roczną stopę podatkową. Takowa wynosi ¾ ogólnej sumy, którąby na zasadzie §§ 2 i 5 tej ordynacji należało zapłacić.

Jeżeli chodzi o artystycznie wysoko stojące urządzenia (według uznania Magistratu) wtedy roczna stopa podatkowa wynosi ½ wymienionej w ustępie 1 kwoty ogólnej.

§ 7.

Podatkowi nie podlegają:

1. Ogłoszenia władz państwowych i komunalnych, jako też urzędników publicznych w sprawach urzędowych, bez różnicy, czy ogłoszenia te są wydane przez nich samych, czy wychodzą one za ich wyraźną zgodą w wyłącznym interesie ogółu.

2. Ogłoszenia o kościelnych i religijnych urządzeniach gmin kościelnych, lub religijnych związków, jako też takich urządzeń, które służą jedynie nauce przy publicznych lub dozwolonych prywatnych zakładach naukowych lub takie, które zostały za zezwoleniem władz szkolnych urządzone wyłącznie dla uczni takich zakładów i ich krewnych, jakoteż ogłoszenia co do kursów wyższych szkół ludowych.

3. Ogłoszenia o publicznych wyborach i przygotowaniu tychże począwszy od dnia ogłoszenia terminu wyboru, aż włącznie, do dnia wyboru.

4. Rozkłady jazdy i inne ogłoszenia odnoszące się do regulowania ruchu publicznego prywatnych przedsiębiorstw komunikacyjnych, o ile służą jedynie temu celowi.

5. Ogłoszenia o urządzeniach, które są przez kraje, jaki związek gminy lub jakaś gminę w interesie publicznym podjęte, podtrzymywane lub w znacznej mierze popierane, jako też o takich urządzeniach, które bez zamiaru osiągnięcia zysku przedsięwzięto wyłącznie dla pielęgnowania sztuki lub kształ-

cenia ludowego, a przez rząd państwa są wyraźnie uznane jako powszechnie użyteczne.

6. Ogłoszenia o urządzeniach, których dochód przeznacza się wyłącznie i bezpośrednio dla poprzednio mających być podanych celów dobroczynnościowych, o ile nie są połączone z tem żadne zabawy taneczne.

7. Ogłoszenia, przez które następują zaproszenia do zebrań związków gospodarczych lub partji politycznych.

8. Ogłoszenia we własnych lokalach handlowych i przemysłowych, zwłaszcza w oknach wystawnych, jeżeli dotyczą one własnego interesu.

9. Szyldy firmowe, umieszczone na budynkach, w których znajdują się lokale przedsiębiorstwa, lub umieszczone na wehikułach, należących do przedsiębiorstwa, o ile szyldy noszą jedynie nazwiska firm względnie zaofiarowanych przez nie towarów lub usług tychże, jako też dawnym zwyczajem przyjęte cechy jakiejś gałęzi handlu lub przemysłu, jeżeli nie są związane ze specjalnym zachwalaniem.

10. Ogłoszenie o charakterze nie przemysłowym, o ile następują na zamieszkałej przez ogłaszającego lub jego własnej nieruchomości, w szczególności ogłoszenia sprzedaży, wydzierżawienia lub odnajmowania nieruchomości budynków, części budynków oraz rzeczy ruchomych.

11. Ogłoszenia, które zawierają jedynie nazwisko, zawód, mieszkanie i czas przyjęć ogłaszającego, o ile się znajdują na albo w bezpośrednim pobliżu nieruchomości na której ogłaszający wykonuje swoją zawodową czynność lub posiada swoje mieszkanie.

12. Tablice ostrzegające wszelkiego rodzaju.

§ 8.

Zarząd gminy może na wniosek zwolnić z podatku zupełnie lub częściowo:

a) ogłoszenia o urządzeniach, które służą wyłącznie pielęgnowaniu młodzieży lub ćwiczeniom cielesnym. Zwolnienie jest jednakowoż wykluczone przy zawodowych urządzeniach tego rodzaju i przy takich, które są połączone z urządzeniami zakładów przy totalizatorze lub tańcami;

b) Ogłoszenia i zawiadomienia, które dotyczą urządzeń naukowych, artystycznych i powszechnie użytecznych o ile jest przytem wykluczony wszelki zamiar zarobkowania.

c) Ogłoszenia wszelkiego rodzaju w wypadkach, w których ściąganie podatku według stanu rzeczy oznaczałoby nadzwyczajną bezwzględność.

§ 9.

Wszystkie ogłoszenia, za które należy uiszczać podatek według tej ordynacji, muszą z wyjątkiem wspomnianych w § 6, za podaniem potrzebnych dla władzy podatkowej cech być ogłoszone do opodatkowania przed ich opublikowaniem. Miejsce podatkowe może zażądać opłaty odpowiedniego zabezpieczenia.

Co do ogłoszeń oznaczonego w § 6 sposobu, należy za każdy rok podatkowy prowadzić bieżacy wykaz, zawierający liczbę i cechy podatkowe odnośnych ogłoszeń. O sporządzeniu wykazu należy zawiadomić władzę podatkową przed wydaniem pierwszego podlegającego opodatkowaniu ogłoszenia w roku podatkowym. Wykaz należy przedłożyć władzy podatkowej na każdoczesne żądanie. Po upływie roku podatkowego, jednakowoż najpóźniej aż do 15 kwietnia każdego roku, albo po upływie kończącego się w przeciągu roku podatkowego czasu gry należy wykaz przedłożyć władzy podatkowej celem ustanowienia podatku. Inne umowy pozostawia się stronom do woli.

§ 10.

Podatek należy uiścić po zawiadomieniu zobowiązanego do opłaty podatku w kwocie podatkowej. Co do uskutecznionej opłaty podatku winna władza podatkowa udzielić poświadczenie, które należy na żądanie każdocześne przedłożyć.

Za podatek ręczą obok ogłaszajacych właściciele zawierających się ogłoszeniu albo niosących je ruchomych rzeczy, o ile ogłoszenie nastąpiło za ich zezwoleniem lub zgodą oraz te osoby, które umieszczanie (rozdzielanie itd.) sami wykonują lub zawodowo dają wykonać.

§ 11.

Przeciwko pociągnięciu do podatku może zobowiązany do płacenia podatku w przeciągu 4 tygodni wnieść sprzeciw do Magistratu.

Przeciwko tej uchwale dopuszczona jest w przeciągu 2 tygodni skarga w drodze sądowo-administracyjnej.

Sprzeciw i skarga nie uchyla zobowiązania do płacenia podatku.

§ 12.

Wykraczający przeciwko powyższym przepisom podlegają grzywnie do 350 zł o ile według zobowiązujących ustaw nie podpada on wyższej karze (§§ 52 i 57).

§ 13.

Powyższa ordynacja podatkowa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem gaśnie dotychczasowa ordynacja podatkowa z wszelkiemi dodatkami.

Katowice, dnia 30 września 1924 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 15 i 29 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47) z tem, że

1) w § 7 statutu dodaje się pkt. 13 o brzmieniu: „Ogłoszenia zamieszczane w czasopismach perjodycznych“ i pkt. 14 o brzmieniu: „ogłoszenia osób szukających pracy oraz ogłoszenie, znaki względnie napisy przedstawicieli państwowych“.

2) statut niniejszy, nie naruszając postanowień art. 3 ustawy z dnia 15. VII. 1924 r. w przedmiocie rozszerzenia granic powiatu miejskiego Katowic (Dz. U. Śl. Nr. 18, poz. 76) obowiązuje w mieście Katowicach, na obszarze stanowiącym przed 15. X. 1924 r. obszar miasta Katowic.

Katowice, dnia 28 października 1924 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

Żurawski.

I. DODATEK

ordynacji podatkowej z dnia 30. IX. 1924 r. dot. pobierania podatku od ogłoszeń na obszar miasta Katowice.

§ 1.

Ordynacja podatkowa z dnia 30. IX. 1924 r. dot. pobierania podatku od ogłoszeń na obszar miasta Katowic — za-

twierdzona przez Radę Wojewódzką dnia 28 października 1924 roku — L. Wydz. Śm. 1971 — zostaje niniejszem rozszerzona na włączone do obszaru miasta Katowic na zasadzie ustawy z dnia 15. VII. 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) miejscowości Bogucice, Załęże, Dąb, Brynów i Ligota Pszczyńska. Równocześnie tracą obowiązujące w wymienionych miejscowościach odnośne ordynacje podatku od ogłoszeń swoją moc prawną.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 4 lutego 1925 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 15, 29 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) z tem, że § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem 1-go kwietnia 1925 r.“.

Katowice, dnia 9 marca 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Bilski, przewodniczący.

---

6) Statut
w przedmiocie poboru podatku hotelowego.

Na zasadzie artykułu 6, 47, 52, 55, 56 i 57 ustawy z dnia 14. IV. 1924 r. dotyczącej tymczasowego uregulowania finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) oraz uchwały Zgromadzenia Rady Miejskiej z dnia 29 września 1924 r. wydaje się dla obwodu miasta Katowice następującą ordynację podatkową:

§ 1.

Kto zawodowo wynajmuje pokoje lub mieszkania w hotelach, oberżach, gospodach, pensjonatach albo w domach prywatnych do przejściowego pobytu, winien według §§ 2 i 3 tej ordynacji opłacać podatek.

Przejściowym jest pobyt, który nie przekracza 6 miesięcy.

§ 2.

Podatek oblicza się według płaconego za używanie łóżek, pokoi lub mieszkań dziennego wynagrodzenia. Odszkodowania za świadczenia uboczne (np. za oświetlanie, obsługę) dolicza się, z wyjątkiem dowodnie za zaopatrzenie płaconej kwoty do wynagrodzenia.

§ 3.

Podatek wynosi 20% wynagrodzenia.

§ 4.

Podatek hotelowy obciąża partje, które ubikacje względnie ich części używają. Do pobierania tego podatku jest właściciel przedsiębiorstwa hotelowego zobowiązany, który także za wpływ podatku jest odpowiedzialny.

§ 5.

Wynajmujący mają prowadzić księgę obcych. W niej należy zaznaczyć imię i nazwisko lokatora, oznaczenie wynajętego pokoju, wynagrodzenie i kwotę podatkową. Prowadzenie księgi obcych może być połączone z przepisaną dla zgłoszeń policyjnych księgą obcych.

Władza podatkowa jest upoważniona do każdoczesnego wglądu do tych ksiąg. Księgi należy jeszcze jeden rok po ich zamknięciu przez wynajmującego przechować.

§ 6.

Wynajmujący mają dłużny według § 3 podatek uiszczać tygodniowo, najpóźniej do soboty każdego tygodnia, do miejskiej kasy głównej i równocześnie składać pisemne oświadczenie co do kwoty ogólnej, pobranych przez nich w ubiegłym tygodniu za podlegające podatkowi wynagrodzenia. Dla tego oświadczenia może Magistrat przepisać wzór.

§ 7.

Jeżeli wynajmujący na wezwanie Magistratu do swoich podań wyczerpującego wyjaśnienia dać nie może, albo uchyli się od dalszych wywiadów, wtedy może Magistrat przypadającą kwotę podatkową z wynagrodzeń w danym wypadku przez przyciąganie rzeczoznawców oszacować i podatek według tego ustalać.

To samo ma miejsce na wypadek, że wynajmujący w przeciągu postawionego mu terminu oświadczenia wogóle nie odda.

§ 8.

Magistrat może ze względów słuszności w pojedyńczych wypadkach podatek całkowicie lub częściowo uchylić.

§ 9.

Sprzeciwy przeciwko opodatkowaniu należy wnieść w przeciągu czterech tygodni po wezwaniu płatniczem do Magistratu.

Przeciwko jego orzeczeniu jest w przeciągu dwóch tygodni dopuszczana skarga do Sądu Administracyjnego. Sprzeciw i skarga nie mają wpływu wstrzymującego na zobowiązanie zapłaty podatku.

§ 10.

Wykroczenia przeciw postanowieniom tej ordynacji podatkowej będą, o ile według istniejących praw nie przypada większa kara (§§ 52—57), karane grzywną pieniężną aż do 350 zł., na których miejsce w wypadkach niemożności zapłaty wstępuje odpowiednia kara wolnościowa.

§ 11.

Ordynacja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie znosi się dotychczasową ordynację, dotyczącą opodatkowania umowy o oberżach z dnia 14. II./20. IV. 1922 r.

Katowice, dnia 30 września 1924 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Górnik. Leu

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 6 oraz 29 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) nie naruszając w niem postanowień art. 3 ustawy z 15 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) w przedmiocie rozszerzenia granic powiatu miejskiego Katowice z tem, że:

1) statut niniejszy obowiązuje w mieście Katowicach na obszarze, stanowiącym przed 15 października 1924 r. obszar gminy Katowice.

Katowice, dnia 11 listopada 1924 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

Żurawski.

I. DODATEK

do statutu w przedmiocie poboru podatku hotelowego z dn. 30 września 1924 r. zatwierdzonego dnia 11 listopada 1924 r. na obszar miasta Katowice.

§ 1.

Statut podatkowy z dnia 30 IX. 1924 r. w przedmiocie pobierania podatku hotelowego na obszar miasta Katowic — zatwierdzony przez Radę Wojewódzką dnia 11. XI. 1924 r.
17.
L. Wydz. Sm. 5322/1. — zostaje niniejszem rozszerzony na włączone do obszaru miasta Katowic, na zasadzie ustawy z dnia 15 VII. 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) miejscowości Bogucice, Załęże, Dąb, Brynów i Ligota Pszczyńska. Równocześnie tracą swoją moc prawną odnośnie ordynacje podatkowe obowiązujące w wymienionych miejscowościach.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 3 lutego 1925 r.

Magistrat.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 6 i 29 ustawy z 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47).

Katowice, dnia 20 marca 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka:
(—) Bilski,
Przewodniczący:

---

7) Ordynacja

dla pobierania podatku od psów w obrębie miasta Katowic.

Na zasadzie art. 18, 47, 52, 56 i 57 ustawy z dnia 14. IV. 1924, dotyczącej tymczasowego uregulowania finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. Ust. Śl. Nr. 10,

poz. 47) wzgl. uchwały Zgromadzenia Rady Miejskiej z dnia 29 września 1924 r. wydaje się dla okręgu miasta Katowic następującą ordynację podatkową:

§ 1.

Kto w okręgu miasta Katowic trzyma psa ponad sześć tygodni starego, winien opłacać za niego roczny podatek w wysokości 20 zł.; za każdego dalszego psa w wysokości 20 zł. do Głównej Kasy Miejskiej. Obowiązek opłacania podatku ciąży na właścicielu wzgl. na utrzymującym psa.

Za psa drugiego uważa się także takiego, którego się trzyma obok psa, wolnego od podatku stosownie do § 4, jak też każdego dalszego psa, którego utrzymuje w temsamem domostwie któryś z członków rodziny.

Pod słowem „trzymać" rozumie się rzeczywiste posiadanie psa, bez względu na to, czy posiedziciel psa jest jego właścicielem czy też nie.

Przybłąkane psy muszą być opodatkowane, o ile nie zostaną w przeciągu 14 dni oddane właścicielowi lub do zakładu, który ma przez władzę policyjną poruczone przyjmowanie bezpańskich psów. Osoby, utrzymujące psy, uznane jako służbowe psy rasowe, (owczarskie, dobermany, airedale, terriery, rotweilery i buldogi) na chów, i których psiarnia została w dający sie udowodnić sposób zarejestrowana w uznanej przez organizację chodowców księdze, a którzy sie zobowiążą do zgłaszania tresowanych przez siebie psów także do księgi rejestrowej, płacą na wniosek 10 zł. rocznie od psa.

§ 2.

Za psa, który w ciągu półrocza podlegnie opodatkowaniu jak i za podlegajacego opodatkowaniu psa, którego się w ciągu półrocza nabędzie, należy opłacić pełny podatek za to półrocze; taksamo należy za psa, którego się w ciagu półrocza wyzbyto, lub którego sprzedano, albo który zaginał, opłacić podatek za to półrocze zawsze w pełnej wysokości.

§ 3.

Kto nabywa psa, opodatkowanego już gdzieindziej lub z takim psem się sprowadza, może za przedłożeniem tego innomiejscowego kwitu podatkowego uzyskać zaliczenie opłaconego tam podatku na przypadający na ten sam okres podatek.

Jeżeli się sprzedaje psa, tutaj już opodatkowanego, wtedy nowonabywca nie jest obowiazany do jego jeszczerazowego opodatkowania, jeżeli nabędzie zarazem kwit podatkowy i markę i to Magistratowi na czas przedłoży. Taksamo nie

potrzebuje ten, który w miejsce opodatkowanego przez niego, a dowodnie zaginionego psa nabędzie innego, a doniesie o tem Magistratowi na czas, za tego nowego psa za bieżące półrocze opłacać nowego podatku.

§ 4.

Wolne od podatku są:

a) Psy, które są niezbędnie potrzebne dla pilnowania pojedyńczo leżących zagród.

b) Psy pociągowe takich osób, które gospodarczo nie są w stanie korzystać z innych odpowiednich środków do przetransportowvwania ciężarów dla swego przedsiębiorstwa procederowego.

c) Psy, które służą do strzeżenia lub ochrony głuchych, niewidomych, albo potrzebujących podobnej pomocy osób.

d) Psy utrzymywane przez władze policyjne, oraz należące do urzędników służbv policyjnej nadzorczej lub bezpieczeństwa, o ile przedłożona władza służbowa poświadczy, że właściciel potrzebuje psa dla swojego osobistego bezpieczeństwa przy wykonywaniu swojej służby.

e) Skądinąd przyprowadzone psy obcych, którzy się nie więcej jak 6 tygodni w Katowicach zatrzymują.

f) Psy, należące do władz państwowych lub samorządowych;

g) Psy, które w dotyczących przedsiębiorstwach chowa się dla handlu.

h) Psy, należące przedstawicielom obcych państw.

Zwolnienia od podatku udziela się tylko na podstawie uzasadnionego, przy Magistracie stawionego wniosku.

Jeżeli w ciągu półrocza zajdą okoliczności, określone pod a) i c) wtedy przyznaje się zwolnienie od podatku dopiero przy rozpoczęciu nastepnego półrocza, a tylko w wypadkach wyjątkowych już za bieżące półrocze.

§ 5.

Zwolnienie od podatku z § 4 gaśnie jeszcze za bieżące półrocze, jeżeli psów nie używa się wyłącznie do celów uzasadniających to zwolnienie od podatku. Podatek należy wtedy po myśli § 2 dopłacić.

§ 6.

Dla wymiaru podatku przeprowadza się przy rozpoczęciu każdego roku spis wszystkich, znajdujących się w obrębie miasta psów, zapomocą list domowych, które się właścicielom gruntów lub ich zastępcom doręcza. Ci mają zapisać do list liczbę utrzymywanych przez nich samych psów i postarać się u swych lokatorów o to, aby oni takie same zapisanie psów utrzymywanych przez siebie i przez swych podnajemców i sublokatorów uskutecznili. Każdy właściciel psa jest do wpisania obowiązany.

Jeżeli lokator uchyla się od wypełnienia listy, wtedy powinien właściciel domu lub jego zastępca uskutecznić zapis według własnej wiedzy i zanotować uchylanie się lokatora lub sublokatora jako uwagę w liście.

Listy, zaopatrzone poświadczeniem co do ich prawidłowego wypełnienia, należy najpóźniej w tydzień po otrzymaniu ich oddać w biurze podatkowem.

Magistrat zastrzega sobie prawo zarządzenia ponownego spisu według swego zdania.

§ 7.

a) Kto po przeprowadzonym spisie, (§ 6) staje się posiedzicielem psa,

b) albo się z psem sprowadzi,

c) albo nabywa już opodatkowanego na zasadzie tej ordynacji podatkowej psa wraz z kwitem podatkowym i marką,

d) albo jako obcy prowadzi ze sobą psa,

e) albo w miejsce psa, według postanowień tej ordynacji podatkowej, po jego stracie nabędzie innego psa, ten powinien to w przeciągu 14 dni przy Magistracie (biuro podatkowe) zgłosić.

Każde wyzbycie się lub zaginięcie psa musi być w przeciągu 14 dni przy Magistracie (urząd podatkowy) za podaniem okoliczności zgłoszone.

§ 8.

Każdy posiadający podlegającego opodatkowaniu psa, otrzymuje po każdej zapłacie podatku markę podatkową, której numer zapisuje się na kwicie podatkowym. Za markę należy zapłacić 0,30 zł.

Osoby zwolnione od podatku od psów otrzymują poświadczenie co do faktu i czasu zwolnienia, a za zapłatą 0,30 zł. wolną markę.

Marki podatkowe jak też marki wolne, na których jest uwidocznione miejsce opodatkowania i zapisany w liście podatkowej numer, muszą psy przebywające na ulicy lub na jakichkolwiek otwartych miejscach, nosić w sposób łatwo dostrzegalny.

Jeżeli się taka marka zgubi, wtedy należy natychmiast postawić do Magistratu wniosek o markę zastępczą, a zgubę na ewentl. żądanie wyjaśnić.

Marki zastępcze wydaje się tylko za przedłożeniem kwitu podatkowego albo poświadczenia zwolnienia od podatku po odpowiedniej opłacie marki.

Magistrat jest upoważniony odmówić wydania marki zastępczej i ściągnąć podatek za dotyczące półrocze, jeżeli ta sama osoba w ciągu półrocza zażąda marki zastępczej częściej jak raz albo jeśli będzie zachodziło podejrzenie zamylenia celem uchylenia się od opłaty podatku.

Aby przywiezione przez obcych skądinąd psy ustrzedz przed przyłapaniem ich, wolno jest obcym, zatrzymującym się nie dłużej jak 6 tygodni w Katowicach, nabyć markę za zdeponowaniem półrocznej kwoty podatkowej. W przeciągu czterech tygodni od dnia ukończenia pobytu w Katowicach, można zażądać zwrotu zdeponowanej kwoty podatkowej, za zwrotem kwitu i marki. Po upływie tego terminu zatrzyma się kwotę jako podatek.

§ 9.

Zobowiązanemu podatnikowi przysługuje sprzeciw przeciwko przyciągnięciu go do podatku, który należy wnieść w przeciągu 4 tygodni po dniu doręczenia wezwania płatniczego albo po uiszczeniu zapłaty, do Magistratu pisemnie albo do protokółu. Przeciwko wydanemu na sprzeciw orzeczeniu Magistratu przysługuje opodatkowanemu w przeciągu 14 dni po dniu doręczenia, prawo odwołania w drodze postępowania administracyjno-spornego, którą to skargę należy wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Sprzeciw i skarga nie wstrzymują obowiązku do zapłaty podatku.

§ 10.

Zaległości podatkowe będzie się ściągało w drodze przymusowego postępowania administracyjnego.

§ 11.

Psy, które się spotyka na ulicy lub na jakichkolwiek publicznych miejscach bez marki podatkowej albo z fałszywą marką, mogą być przez upełnomocnione do tego przez Magistrat osoby schwytane. Jeżeli właściciel jest gotów do natychmiastowej zapłaty opłaty za schwytanie, wtedy się psa nie chwyta. Zapłata należytości następuje za pokwitowaniem, osoby, chwytające psy, muszą takie kwitarjusze mieć przy sobie. Posiedziciel psa musi w przeciągu trzech dni złożyć przed Magistratem dowód opodatkowania psa.

Przy chwytaniu psów nie wolno używać pętlic druciannych, należy unikać zgorszenia publicznego, postępując przy tem tak, aby się psy nie męczyły.

Schwytany pies zostanie właścicielowi znowu zwrócony, jeżeli ten wykaże się w przeciągu 5 dni przez przedłożenie kwitu z opodatkowania psa na czas, w którym ten był schwytany, lub przez przedłożenie poświadczenia zwolnienia od opodatkowania, albo udowodni, że psa w dniu schwycenia jeszcze 14 dni nie posiadał albo że go do opodatkowania zgłosił, lecz zobowiązanie podatkowe w danym dniu jeszcze nie zachodziło.

Za schwytanie psa należy zapłatę ściągnąć od posiedziciela. Obcy, których psy złapie się przed upływem 14-tego dnia od rozpoczęcia pobytu, są wolni od tego obowiazku.

Za złapane psy musi się w każdym wypadku za każdy dzień jego przytrzymania zapłacić koszta utrzymania; części dni liczą się jako dni pełne.

Psy, które nie reklamowano, albo za które nie zapłacono koszta utrzymania, pozostają do dyspozycji Magistratu.

§ 12.

Niezastosowanie się do przepisów tej ordynacji pociąga za sobą kare aż do wysokości 350 zł., prócz tego należy w wypadku niezapłacenia podatku takowy wyrównać.

§ 13.

Policyjne przepisy co do trzymania psów pozostają przez powyższe postanowienia nienaruszone.

§ 14.

Niniejsza ordynacja podatkowa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie znosi się dotychczasową ordynację co do pobierania podatku od psów w Katowicach

z dnia 11. III.
6. IV. 1914 r.

i dodatek do tej ordynacji z dnia 21. II. 1924 r.

Katowice, dnia 30 września 1924 r.

Magistrat.

(L. S.) Dr. Górnik. Leu.

Stosownie do uchwały Kom. Rady Miejskiej z dnia 22 grudnia 1924 r. rozciąga się powyższą ordynację na wcielone na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1924. — (Dz. Ust. Śl. Nr. 18) — obszary gminne Bogucice, Brynów, Dąb, Ligota Pszczyńska i Załęże, do powiatu miejskiego Katowice. Równocześnie tracą moc obowiązujące dotychczasowe ordynacje tamtejsze o pobieraniu podatku od psów w wymienionych obszarach gminnych.

Katowice, dnia 2 grudnia 1924 r.

Magistrat.

(L. S.) Leu. Jaworski.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 18, 29 ustawy z 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) z tem, że do § 6. statutu dodaje się ustęp:

Zawiadomienie o wymiarze podatków następuje przez doręczenie nakazu płatniczego ze wskazaniem liczby, przedmiotu opodatkowania i przypadających kwot podatkowych.

Katowice, dnia 23 stycznia 1925 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący:

Żurawski.

I. DODATEK
do regulaminu dotyczącego pobierania podatku od psów w obwodzie miasta Katowic z dnia 30 IX. 1924 r.

Na zasadzie art. 18, 47, 52, 55, 56 i 57 ustawy z dnia 14 IV. 1924 r. dot.: tymczasowego uregulowania finansów komunalnych Województwa Śląskiego (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) oraz uchwał Korporacji miejskich z dnia 10, 26 XI. i 10 XII. 1925 r. wydaje się niniejszem do wyżej określonej ordynacji następujący dodatek.

Art. I.

Przypadający według § 1 do opłaty podatek roczny od psów wynosi od dnia 1 stycznia 1926 r. począwszy 40 zł. za każdego psa, a kwotę podwójną za każdego dalszego psa.

Osoby, które po myśli § 1 trzymają psy w celu hodowli, płacą na wniosek od każdego psa osobno 20 zł. rocznie.

Art. II.

§ 2 ustęp 1 i 2 zmienia się jak następuje:

Utrzymujący podlegającego opodatkowaniu psa otrzymuje przy każdej opłacie podatku markę, której numer zaznacza się na kwicie podatkowym. Za markę należy uiszczać ustanowioną każdocześnie przez Magistrat kwotę. Osoby zwolnione od opłaty podatku od psów, otrzymują poświadczenie co do faktu i czasu zwolnienia, oraz otrzymują oni markę za uiszczeniem za nią ustanowionej przez Magistrat kwoty.

Art. III.

Niniejszy I. Dodatek wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Magistrat z moca obowiązującą od 1 stycznia 1926 r.

Katowice, dnia 10 grudnia 1925 r.

Magistrat.

(—) Dr. Górnik. Leu.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 18, 29 ustawy z 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47).

Katowice, dnia 9 marca 1926 r.

Śląska Rada Wojewódzka.

(—) Żurawski.
Przewodniczący:

---

8) Statut
w przedmiocie poboru podatków od spadku i darowizny.

Na podstawie uchwał korporacyj miejskich wydaje się w myśl art. 14. ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) następujący statut podatkowy.

§ 1.

Opodatkowaniu w myśl niniejszego statutu podlega nabycie majątku w drodze spadku, legatu lub darowizny, o ile od tych aktów prawnych pobiera sie podatek państwowy.

§ 2.

Podatek wynosi dziesięć procent państwowego podatku od spadku i darowizn.

§ 3.

Do uiszczenia podatku zobowiązaną jest osoba, której wymierzono podatek państwowy.

§ 4.

Podatek wymierzony uwidacznia się w nakazach płatniczych.

Podatek płatny jest w ciągu 2 tygodni od doręczenia nakazu płatniczego.

§ 5.

Osoby działające wbrew niniejszym przepisom podlegają grzywnie do wysokości 350 zł., o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 6.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 8 lipca 1926 r.

Magistrat.

Dr. Górnik. Wielebski.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 29 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) w brzmieniu noweli z 17. V. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 14, poz. 24).

Śląska Rada Wojewódzka.

Przewodniczący.

a) Skład osobowy Wydziału podatkowego.

1. Przewodniczący: radca miejski Maciejczyk.
2. Zastępca: „ „ Jankowski.

3.	Dr. Ziółkiewicz, ul. 3-go maja 36 a.	Radni
4.	Piechulek, ul. 3-go maja 24.	
5.	Kula, ul. Słowackiego 13.	
6.	Brzeskot, ul. Kilińskiego 5.	
7.	Dr. Jarczyk, ul. Stawowa 13.	
8.	Weichmann, ul. Zacisza 2.	
9.	Schneider, ul. Wojciechowskiego 116.	
10.	Cichoń, ul. św. Jana 10.	

11.	Czaplicki Stefan, dyr., ul. Kilińskiego 5.	Członkowie z pośród obywatelstwa
12.	Łabuś Augustyn, przemysł., ul. Zielona 14.	
13.	Matzke Edward. ul. Agnieszki 23.	
14.	Burkert Walter, ul. św. Pawła 10.	
15.	Grünpeter J., ul. Warszawska 5.	

b) Skład osobowy Komisji rewizyjnej dla rewizji kas.

1. Przewodniczący: radca miejski Maciejczyk.
2. Zastępca: „ „ Jankowski.

3. Radny Piechulek, dyr. banku, ul. 3-go maja 24.
4. „ Kobyliński, adwokat i notar., ul. Wita Stwosza 5.
5. „ Zembok, asyst. prok., ul. Marcina 1.
6. „ Dr. Ziółkiewicz, sędzia, ul. 3-go maja 36 a.
7. „ Kula, inwalida, ul. Słowackiego 13.
8. „ Weichmann Fryderyk, kupiec, ul. Zacisza 2.
9. „ Kandzior Jan, kowal, ul. Józefa Hallera 5.
10. „ Cichoń, syndyk, ul. św. Jana 10.

c) Skład osobowy Komisji rewizyjnej dla rewizji rachunków rocznych.

1. Radny Piechulek, dyr., ul. 3-go maja 4.
2. „ N. N.
3. „ Brzeskot, ul. Kilińskiego 5.
4. „ Dr. Jarczyk, lekarz, ul. Francuska 34.
5. „ Kobyliński, adwokat i notar., ul. Wita Stwosza 5.
6. „ Kula Robert, inwalida, ul. Słowackiego 13.
7. „ Kandziora Jan, kowal, ul. Józefa Hallera 5.
8. „ Przybyła Jan, redaktor, ul. Kochanowskiego 6.
9. „ Schneider Albin. nadsztyg., Wojciechowskiego 116.
10. „ Weichmann, kupiec. ul. Zacisza 2.
11. „ Adaschkiewitz.
12. „ Dr. Ziółkiewicz, sędzia, ul. 3-go maja 36 a.
13. „ Zembok, asyst. prok., ul. Marcina 1.
14. „ Cichoń, syndyk, ul. św. Jana 10.

d) Skład osobowy Kuratorjum Kasy Oszczędności.

1. Przewodniczący: prezydent miasta Dr. Górnik.
2. Zastępca: wiceprezydent Szkudlarz.

3. Piechulek, ul. 3-go maja 24. 4. N. N. 5. Kula Robert, inwalida, ul. Słowackiego 13. 6. Brzeskot, ul. Kilińskiego 5. 7. Dr. Jarczyk, lekarz, ul. Francuska 34. 8. Weichmann, kupiec, ul. Zacisza 2. 9. Kandziora Jan, kowal, ul. Józefa Hallera 5. 10. Cichoń, syndyk, ul. św. Jana 10.	Radni
11. Kowalczyk Tomasz, dyr., ul. Gen. Zajączka 25. 12. Jankowiak Franciszek, krawiec, ul. Pocztowa 12/14. 13. Grünpeter J., kupiec, ul. Warszawska 5. 14. Frantzioch, budowniczy, ul. Plebiscytowa 34.	Członkowie z pośród obywatelstwa

---